

Kissa tuli pöyän alta

Meänkielen kääntäjiä ei ole niin monta. Vielä! Mutta niillä jotka oon töissä kielen kansa oon paljon töitä silläko yhä enämpi informasuunia ja kirjotettua materiaalia kysytään meänkielä.

Ko sitä oon käänöshommissa niin sitä saapii rohki puntaroiittee sanoja. Soppiikhaan tämä sana? Vain onkos tuo parempi? Mitäs kirjottaja oikeastamyön halvaa sanoa? Menneekos tätä käsittää muula laila ko justhiins niinku mie sen käsitan? Ja aattele kaikkia idioomia. Kunkas net kääntää ette kielestä tullee maaukas ja elävä?

Kaikki nämät oon esimerkkiä huntteerinkista mikkä useasti nousevat esile ko sitä kääntää.

Ja joskus häätyy sanoa ette se tuntuu kohta mahottomalta ette tehä hyviä käänöksiä ko sitä ei voi löytää kyllicki sopevia sanoja jotka sanovat justhiins sen mitä alkuperänen teksti sanoo ja mitä kirjottaja meinaa. Mutta nämät oon varmasti samat ongelmat ja hankaluukset kaikissa kielissä.

Sillä joka tekkee käänöksiä pittää olla hyvä

kuuloaisti, se pittää tykätä kielistä, se häätyy olla ”kielelisesti tuntheelinen” ihminen, ja se häätyy ymmärtää kirjotuksen tyyliä, meininkiä ja käsityksiä. Aattele itte kunka paljon erilaista kirjalisuutta mailmassa oon olemassa. Niitä oon uskonolisia tekstiä niinku Raamatun tekstiä ja virsikirjoja, niitä oon satuja, novelliä ja runoja, sanontia ja sananparsia, käsikirjoja, oppimateriaalia, protokollia ja neuvoja, ynnä paljon, paljon muuta.

Meänkieltä ei ole yhtä helppo kääntää ko monta muuta kieltä silläko sitä ei ole vielä täyelisesti stantartiseerattu, eikä meilä ei ole vielä samanlaisia käänösvchkeitä ko monessa muussa kielessä. Meilä ei esimerkiksi ole meänkielista Google translatea ja vaikka sanakirjoja kehitethään koko aijan niissä oon usseissa tällä hetkelä meänkielinen hakusana. Ja kunkas sitä silloin tekkee jos sitä ei tiä sitä meänkielistä sanna?

Meänraation kieliohjelhmaan oon vuositteen mennessä tullu kysymyksiä esimerkiksi ette mitenkä sitä kääntää Kissa tuli pöyän alta ja Hanna oli havilinen lähtemhään ja pani haviliset vaatheet pääle. Mutta niitä oon

kansa jokapäiväisiä sanoja jotka antavat hankaluuksia.

Pajalan Hoitosentraali otti vuosi aikaa käythöön uusia nelikielisiä huonekylttiä ja net oon herättänheet tuntheita olletikki henkilökunnalla. Reception oon esimerkiksi kirjotettu Resepsjuuni, Castaanotto, ja Resepsüvdna. Tämän saattaa tietenki sanoa ette se oon semmonen kirjotusvirhe koska puus-taavit C ja V oon aivan likikkää mutta ei se pitäs mennä niin kauon ette korjata semmoiset virheet.

Blodgivning oon toinen esimerkki. Se oon kirjotettu Verenanto, Verenluovutus ja Varaluobaheapmi. Net oon oikein tavattu mutta Pajalan hoitosentraalila ei mene jättää verta, sielä otehaan veripruuia Lapuratuuriassa. Tässä oon siis kyse siitä ette kääntäjä ei ole saanu tietoa mistä oon kyse. Se pitäs piiain olla Veripruuin antaminen.

Jokku kyltit oon aivan oikein tavattu mutta tunnuttavat ouolta ensi kerran ko net näkkee – mutta kaikkiin harjaintuu.

Kaikin tekevät joskus virheitä. Kirjotusvirheet ei kuitenkaan ole semmoset jostako

saapii linnanreisua mutta net pittää korjata.

Mie uskon kansa ette se oon tähelistä ette kuunella niitä jotka puhuvat itteä kutaki kieltä ja samala kattoa ette net oon tietheelisesti oikein. Se ei mene aina sanoa ette met kirjotamma niinku ihmiset sanovat silläko met sanoma erhiin laihiin. Muuten Diabetssköterska käänettäs piiain Sokkeritautisysteriksi silläko monet kuttuvat Diabetes-tautia Sokkeritauvisksi.

Meänkielessä oon pajon värpiä ja niilä oon hullun monta eri nyansia. Jos otama esimerkiksi sanan keittää, koka ruottiksi, niin sitä saattaa keittää, keitellä elikkä kiiskhauttaa riippuen kunka tätä keittämistä tehhään.

Meänkieli oon rikas kieli jossako oon paljon sanoja ja sanontia. Lyhykäisesti sanoen mie sanosin ette meänkieli oon ekonomoinen ja elävä sitkeä ja sopeva kieli! 🐦